

SCENA LUMII

Începînd din 27 martie și pînă la începutul lunii iunie spectatorii români beneficiază de un dar extrem de prețios din partea oamenilor de teatru francezi: turneul *Le printemps de la liberté* (Primăvara libertății) organizat de Ministerul Afacerilor Externe din Franța (secția Relații culturale), Ministerul Culturii din România, Uniunea teatrală din România — UNITER și serviciile culturale din România. Inițiat de actori și regizori francezi ca un gest de caldă solidaritate cu slujitorii scenei românești, cu iubitorii de teatru din țara noastră, turneul înscrie pe afișul său nume dintre cele mai sonore ale spectacolului contemporan: Antoine Vitez, Gérard Desarthe, Patrice Chéreau, Virgil Tănase, Robert Pinget, Joel Jouanneau, Raymond Cousse, Hélène Delavaut, Massimo Schuster, Elisabeth Macocco, trupa „Treize vents“, Peter Brook (enumerarea urmează ordinea calendaristică a spectacolelor).

Acest adevărat festival de teatru francez se desfășoară la București, Timișoara, Cluj, Iași, iar fondurile rezultate din vinderea билетelor revin teatrelor care găzduiesc reprezentațiile, adăugîndu-se altui dar oferit de oaspeții noștri — ajutor tehnic pentru scenele pe care vor juca.

Iată emoționante dovezi de prietenie cărora nu le putem răspunde decît cu aplauze; nu ne îndoim, însă, că acestea vor fi pe măsura sentimentelor de caldă grațitudine cu care întîmpinăm acest dar de suflet al teatrului francez.

EFICIENȚA, CU MAJUSCULĂ

Numele lui Alain Merlaud (pe care-l vedeți în fotografie) va rămîne precis necunoscut publicului românesc ce va urmări spectacolele turneului francez. Și totuși, nu prea reușesc să-mi imaginez desfășurarea acestui turneu fără Alain Merlaud. Fără dinamismul lui lipsit de agitație, fără tonele de liste, programe, tabele pe care le poartă cu sine în teancuri impresionante și în care — oricît ar părea de ciudat — nu se încurcă nici un moment, fără darul ubicuității pe care îl are, neîndoindu-l, de vreme ce poate fi văzut în același timp la Otopeni, la Hotel „Dorobanți“, la sala Atelier a Naționalului, la studioul teatrului „Bulandra“, la Ministerul Culturii și în multe, multe alte locuri. De o eficiență de-a dreptul suspectă pentru obișnuințele noastre tihnit-împiedicate, Alain nu se pierde cu firea, nu se precipită, nu se enervează (ba se enervează, dar nu risipește timpul cu „scene“, taie gentil în carne vie și trece la altă treabă), nu se lasă deturnat de umori „artistice“ sau de inerții „organizatorice“. Și, culmea: reușește să pună pe toată lumea la treabă, fără a deveni antipatic.

Oare suma acestor calități (și cîte altele, încă) definește profesia de organizator de turneu? Nu știm. Ceea ce știm este că definește, cu siguranță, pe Alain Merlaud. □ Cristina Dumitrescu